

SLOVENSKÁ
FILHARMÓNIA

ABONENTNÝ
CYKLUS

DE

27. 02. 2026 | piatok | E4
Koncertná sieň SF | 19.00

77. KONCERTNÁ SEZÓNA

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA
SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR
DANIEL RAISKIN *dirigent*
PETRA TORKOŠOVÁ *zbormajsterka*
MARKO MIMICA *basbarytón*

Modest Petrovič Musorgskij (1839 – 1881)
Noc na Lysej hore, fantázia pre orchester 12'

Piesne a tance smrti (orch. Dmitrij Šostakovič) 20'
Колыбельная / Uspávanka
Серенада / Serenáda
Трпак / Trepak
Полководец / Generál

Antonín Dvořák (1841 – 1904)
Symfonické variácie, op. 78 22'

Alexander Porfirievič Borodín (1833 – 1887)
Polovecké tance z 2. dejstva opery Knieža Igor 12'

„Aby bolo jasné ... nikdy ho nezačnem prerábať; nech má akékoľvek nedostatky, musí s nimi existovať, ak vôbec existovať má,“ so sebavedomím vyhlásil **Modest Petrovič Musorgskij** na margo svojho mladíckeho diela **Noc na Lysej hore**. Orchesterálna fantázia, či hudobný obraz, ako ho sám autor nazýval, však napokon prešla mnohými úpravami, najmä pre ostrú kritiku zo strany jeho mentora Milija Balakireva. S úspechom sa nestretla ani Musorgského snaha začleniť niektoré časti do opery *Mlada*, spoločného diela Mocnej hŕstky, či neskoršej nedokončenej opery *Soročinský jarmok*. Napriek všetkým snahám sa za svojho života uvedenia *Noci na Lysej hore* autor nedožil. Podrobnosti vzniku diela sú pomerne nejasné, predchádzalo mu niekoľko pokusov o pretavenie čarodejníckej tematiky do opernej podoby, pravdepodobne inšpirovaných Gogoľovými poviedkami. Isté však je, že skladba vznikla v priebehu dvanástich dní v roku 1867 a dokončil ju v predvečer svättojánskej noci (sic!).

„Svätójánsku noc na Lysej hore som napísal veľmi rýchlo, priamo do partitúry, bez náčrtov a dokončil som ju za dvanásť dní, chvalabohu... Niečo vo mne vrelo, vôbec som nevedel, čo sa so mnou deje...“, napísal neskôr v liste priateľovi Vladimírovi Nikol'skému a v prípade uvedenia diela si želal aj oboznámenie divákov s jeho programom: „Ak ma pamäť neklame, čarodejnice sa zvykli zhromažďovať na tejto hore (na Lysej hore), klebetiť a čakať na svojho vodcu Černoboga. Po jeho príchode vytvoria kruh okolo trónu, na ktorom sedí vodca v podobe kozy, a oslavujú ho. Keď diabla čarodejnice svojimi chválami dostatočne rozvášnia, dá pokyn k sabatu a potom si vyberie čarodejnice, ktoré sa mu najviac zapáčili. Toto som teda spracoval...“

Po Musorgského smrti sa diela, resp. jeho viacerých verzií, ujal jeho priateľ Nikolaj Rimskij-Korsakov. Konzervatívnejší aranžmán a miernejšia orchestrácia síce zachovávaly pôvodnú energiu, ale značne zmierňujú démonickú zvukovosť pôvodného diela. Odstránil aj odvážnu paródiu na ruský pravoslávny spev, ktorú by Musorgského súčasníci okamžite spoznali a dychberúci divoký záver Rimskij-Korsakov nahradil pokojným, lyrickým obrazom kostolných zvonov, ktoré spolu s úsvitom zlomia diablovu moc a rozoženú démonickú bytosť. V tejto podobe sa dielo po prvýkrát dostalo k medzinárodnému publiku, keď ho Rimskij-Korsakov dirigoval na koncerte na Svetovej výstave v Paríži v roku 1887. Pôvodná verzia z roku 1867 sa dočkala publikovania a uvedenia až v roku 1968, vyše storočia po svojom vzniku.

Kým čarodejnícky sabat čerpá z povier a fantázie, cyklus **Piesne a tance smrti** na sugestívne texty Arsenija Goleniščeva-Kutuzova sa dotýka reálnej skutočnosti neoddeliteľnej od života. V 19. storočí každodennú konfrontáciu s ľudskou smrteľnosťou reflektuje Musorgskij vo všetkých životných obdobiach – detstve, mladosti, dospelosti aj starobe. Smrť, ako aktívny

účastník ľudských osudov raz ukolíše ťažko choré dieťa k večnému pokoji (*Uspávanka*), milostným spevom rytiera zvädza umierajúcu dievčinu (*Serenáda*), tancuje s opitým sedliakom uprostred snehovej búrky a sľubuje mu sen o letných dňoch (*Trepak*) a napokon v podobe dôstojníka sľubuje vojakom padlým v krutej bitke, že aj keď na nich všetci zabudnú, ona na nich bude navždy pamätať (*Generál*).

Musorgskij smrť nenávidel, vzala mu mnohých priateľov. Nazýval ju „katom“ a „netalentovaným bláznom“, ktorý zabíja bez ohľadu na to, koho si vezme. Túto myšlienku však stelesnil veľmi zvlášťne, o čom výstižne napísal ruský skladateľ Georgij Sviridov: „*Smrť u Musorgského nie je ani dobrá, ani zlá. Je to prírodná sila, rovnako ako samotný život. Nie je v nej žiadne zlo – naopak, prináša spánok, pokoj, oslobodenie od utrpenia ... všetci sú si pred ňou rovní. Smrť je požehnaním.*“ Dielo pre klavír a spev zamýšľal skladateľ upraviť aj pre orchester, no už to nestihol. Krátko po jeho smrti piesne ako prví zaranžovali Glazunov a Rimskij-Korsakov, no pravdepodobne najznámejšou úpravou je tá od Dmitrija Šostakoviča, ktorá prvý raz zaznela v roku 1962.

„*Jak říká Brahms – a ten zná vídeňské obecenstvo velmi dobře: ještě nikdy žádná má skladba tak nezapůsobila jako ‚Variace‘. Hrány byly nádherně a obecenstvo nešetřilo hlasitým uznáním. Brahms mi za variace věnoval překrásnou špičku na doutníky,*“ napísal **Antonín Dvořák** svojmu nakladateľovi Simrockovi o nadšenom prijatí jeho ***Symfonických variací*** na koncerte vo Viedni v roku 1887. Iste to preňho bolo veľkým zadostučinením po desiatich rokoch, čo *Variácie* ležali od svojej premiéry ladom. Dielu, napísanému na objednávku pre benefičný koncert, sa napriek kladnému prijatiu verejnosťou dostalo nedostatočného záujmu od tlače a priam nulového od vydavateľov. Sklamany Dvořák ich na svetlo sveta vytiahol teda až o dekádu neskôr v pražskom Rudolfíne, tentoraz s ohromným ohlasom. Povzbudený kladnou odozvou rozhodol sa zaslať partitúru dirigentovi Hansovi Richterovi. Ten bol dielom, ako inak, nadšený a zaradil *Variácie* do svojho nadchádzajúceho turné po Anglicku: „*Milý, vážený priateľu! Som veľmi šťastný z obrovského úspechu Vašich Symfonických variací. Tak prenikavý, nesporný úspech novinky sa mi počas tých stoviek koncertov, ktoré som už dirigoval, ešte neprihodil. Všetci na mňa dobiedzali otázkami, kedy bolo dielo skomponované? Prečo ho Dvořák tak dlho nezverejnil? Hlasy si ešte nechám tu, pretože dielo pravdepodobne ešte raz uvediem. Píšem pravdepodobne, hoci už teraz je to takmer isté. V každom prípade musím tieto variácie uviesť budúcu zimu vo Viedni.*“ Nadšenie laikov aj odborníkov napokon presvedčilo aj Dvořákovho nakladateľa Simrocka, aby dielo vydal, hoci mu pridelil vyššie opusové číslo, aby skladba pôsobila ako novinka. Pre *variácie* Dvořákovi ako téma poslúžila meló-

dia z jeho vlastného mužského zboru *Huslař* na verše Adolfa Heyduka. Po uvedení témy nasleduje 28 variácií, farebnosťou aj náladou prechádzajúcich cez široké spektrá, hoci žiadna z nich nemá viac ako minútu, okrem finálovej fúgy, ktorá vyvrcholí v českej polke.

Podobne ako Musorgskij, ani jeho súčasník a „spolubojovník za vytvorenie národnej hudby“ z Mocnej hřstky **Alexander Porfirievič Borodin** sa nedožil uvedenia svojho snád' najväčšieho diela, opery **Knieža Igor**. S tým rozdielom, že ju za 18 rokov nestihol dokončiť. Celkovo skromnejší hudobný odkaz však vyvážil viac ako 40 publikáciami v oblasti chémie a úspešnou vedeckou kariérou. Sám seba označoval za „nedeľného skladateľa“, keďže komponovaniu sa mohol venovať len vo voľnom čase po práci. Po jeho náhlej smrti vo veku 53 rokov zachované torzo opery dokončil opäť Nikolaj Rimskij-Korsakov, tentoraz s výdatnou pomocou Alexandra Glazunova, o ktorom sa traduje, že niektoré časti dopisoval z pamäti ako im to Borodin za života prehrával.

Dokončená opera mala premiéru v roku 1890 v Mariinskom divadle. Libreto čerpá z eposu *Slovo o pluku Igorovom* o neúspešnom ťažení kniežata Igora Svjatoslaviča v 12. storočí proti kmeňom Polovcov, počas ktorého padne do zajatia. Jeho väziteľ, chán Končak, zavolá skupinu otrokov, aby sklesnutého zajatca rozveselili. Spočiatku sentimentálne, lyrické melódie spomienok na vlast' prerušia energické výkriky a tance Polovcov na oslavu ich panovníka Končaka. Orientálny kolorit pomáha vykresliť kontrast medzi pohanským kmeňom a zajatými kresťanmi. O originalite zachovaného eposu existujú rôzne dohady, podľa niektorých ide o podvrh zo začiatku 19. storočia. O originalite a invencii generácie skladateľov Mocnej hřstky však pochybovať nemožno.

Zuzana Buchová Holičková

Modest Petrovič Musorgskij

Песни и пляски смерти

(Арсений Голенищев-Кутузов)

Колыбельная

Стонет ребёнок... Свеча, догорая,
Тускло мерцает кругом.
Целую ночь колыбельку качая,
Мать не забылася сном.
Раным-ранёхонько в дверь осторожно
Смерть сердобольная стук!
Вздрыгнула мать, оглянулась тревожно...
„Полно пугаться, мой друг!
Бледное утро уж смотрит в окошко...
Плача, тоскуя, любля,
Ты утомилась, вздремни-ка немножко,
Я посижу за тебя.
Угломонить ты дитя не сумела.
Слаще тебя я спою.“ -

Мать
„Тише! ребёнок мой мечется, бьётся,
Душу терзая мою!“

Смерть
„Ну, да со мною он скоро уймётся.
Баюшки, баю, баю.“ -

Мать
„Щёчки бледнеют, слабеет дыханье...
Да замолчи-же, молю!“ -

Смерть
„Доброе знаменье, стихнет страданье,
Баюшки, баю, баю.“

Мать
„Прочь ты, проклятая! Лаской своею сгубишь ты радость мою!“

Смерть
„Нет, мирный сон я младенцу навею.
Баюшки, баю, баю.“ -

Мать
„Сжался, пожди допевать хоть мгновенье,
Страшную песню твою!“

Смерть
„Видишь, уснул он под тихое пенье.
Баюшки, баю, баю.“

Modest Petrovič Musorgskij

Piesne a tance smrti

(preklad Ján Štrasser)

Uspávanka

Dieťa je choré. Ticho čadí sviečka,
jej svetlo vrhá naokolo tieň.
Kolísku hojdá matka. A jej viečka
nesklopí spánok... Neprichádza sen.
A na svitaní ticho, opatrne
na dvere klope ľútostivá smrť.
Matka sa zachveje a potom strnie...
„Neboj sa, moja, pokojná ty buď!
Už do okienka hľadá úsvit jemný.
Plačom a žiaľom, clivým láskaním
si unavená... Trošičku si zdriemni.
Za teba tvoje dieťa postrážim.
Nevedela si stíšiť svoje dieťa!
Ja zaspievam mu do uška!“

Matka

Dušu mám v ohni! Zmieta sa a chvie sa
bábika moja choručká!

Smrť

So mnou preč všetky nepokoje letia.
Hajuškaj, dieťa, hajuškaj!

Matka

Líčka mu blednú, je už vysilené...
Prosím ťa, už mu nespievaj...

Smrť

Ach, to je dobre – stíchne utrpenie.
Hajuškaj, dieťa, hajuškaj!

Matka

Prekliata, zmizni! Svojou nehou, áno,
potechu moju netýraj!

Smrť

Ja tvojmu decku nesiem tichý spánok:
Hajuškaj, dieťa, hajuškaj!

Matka

Zmiluj sa! Svojmu spevu strašlivému
na malú chvíľu pokoj daj!

Smrť

Pozri sa! Spinká! Ako dobre je mu –
hajuškaj, dieťa, hajuškaj!

Серенада

Нега волшебная, ночь голубая,
Трепетный сумрак весны.
Внемлет, поникнув головкой, больная
Шопот ночной тишины.

Сон не смыкает блестящие очи,
Жизнь к наслажденью зовёт,
А под окошком в молчаньи полночи
Смерть серенаду поёт:

„В мраке неволи суровой и тесной
Молодость вянет твоя;
Рыцарь неведомый, силой чудесной
Освобожу я тебя.

Встань, посмотри на себя: красотою
Лик твой прозрачный блесит,
Щёки румяны, волнистой косою
Стан твой, как тучей обвит.

Пристальных глаз голубое сиянье,
Ярче небес и огня;
Зноем полуденным веет дыханье...
Ты обольстила меня.

Слух твой пленился моей серенадой,
Рыцаря шопот твой звал,
Рыцарь пришёл за последней наградой:
Час упоенья настал.

Нежен твой стан, упоителен трепет...
О, задушу я тебя
В крепких объятьях: любовный мой лепет
Слушай!... молчи!... Ты моя!``

Трепак

Лес да поляны, безлюдье кругом.
Вьюга и плачет и стонет,
Чуется, будто во мраке ночном,
Злая, кого-то хоронит.

Глядь, так и есть! В темноте мужика
Смерть обнимает, ласкает,
С пьяненьким пляшет вдвоём трепака,
На ухо песнь напевает:

„Ох, мужичок, старичок убогой,
Пьян напился, поплёлся дорогой,
А метель-то, ведьма, поднялась, разыграла,
С поля в лес дремучий невзначай загнала.

Serenáda

Tá noc je čarovná, má farbu mora,
v súmraku chveje sa jar:
Nočnú tíš vdychuje dievčina chorá,
horúčkou horí jej tvár.

Žiaria jej oči a volá ju život:
„K rozkoši, dievča, sa rúť!“
Pod oknom, tam, kde je polnočné ticho,
hrá serenádu smrť:

„V nevôli drsnej by zle sa ti žilo,
mladosť ti odchádza k tmám.
Ja, rytier neznámy, zázračnou silou
navždy ti slobodu dám.

Vstaň, pozri na seba: ach, koľko krásy!
V priezračnej tvári máš jas.
Máš červeň v lícach a vlnisté vlasy
ti ovíjajú pás.

Hlboké oči máš ako dve studne,
planie v nich nebeský svit.
Tvoj dych je horúci deň napoludnie –
celá ma vieš privábiť!

V ušiach ti spievala moja serenáda,
rytier volal tvoj hlas...
Prišiel tvoj rytier a odmenu si žiada...
Nadišiel extázy čas!

Máš nežné telo. Tak opojne chvie sa.
Ó, pevne ťa zovriem do náručia!
Moje slová lásky ti do ucha zurčia...
mlč... Moja sil!“

Trepak

Lesy a stráne, nikde ani noha.
Len metel' kvíli, jej hlas počuť všade.
Zdá sa, že, zlovestná, voľakoho,
uprostred noci do hrobu kladie.

Je to tak. V nočnej tme smrť zvierá sedliaka,
prudko ho, spitého, berie do náručia,
sem i tam vykrúca, tancuje trepaka.
A do ucha mu tóny jej piesne zvučia:

„Och, ty môj sedliačik, starček úbohý,
spil si sa, spadol, nevládal vstať na nohy.
Ale metelica, striga, tá sa zdvihla
a v tom hustom lese na teba sa vrhla.

Горем, тоской да нуждой томимый,
Ляг, прикорни да усни, родимый!
Я тебя, голубчик мой, снежком согрею,
Вкруг тебя великую игру затею.

Взбей-ко постель, ты, метель-лебёдка!
Гей, начинай, запевай, погодка,
Сказку да такую, чтоб всю ночь тянулась,
Чтоб пьянчуге крепко под неё заснулось!

Ой вы, леса, небеса да тучи,
Темь, ветерок да снежок летучий,
Свейтесь пеленою снежной, пуховою.
Ею, как младенца, старичка прикрою.

Спи, мой дружок, мужичок счастливый,
Лето пришло, расцвело! Над нивой
Солнышко смеётся да серпы гуляют,
Песенка несётся, голубки летают..."

Полководец

Грохочет битва, блещут брони,
Орудья жадные ревут,
Бегут полки, несутся кони,
И реки красные текут.
Пылает полдень, люди бьются!
Склонилось солнце, бой сильнее!
Закат бледнее, но дерутся
Враги всё яростней и злей.

И пала ночь на поле брани;
Дружины в мраке разошлись;
Всё стихло - и в ночном тумане
Стенанья к небу поднялись.
Тогда, озарена луною,
На боевом своём коне,
Костей сверкая белизною,
Явилась смерть! И в тишине,
Внимая вопли и молитвы,
Довольства гордого полна,
Как полководец, место битвы
Кругом объехала она;
На холм поднявшись, оглянулась,
Остановилась ... улыбнулась ...
И над равниной боевой
Пронёсся голос роковой:

„Кончена битва - я всех победила!
Все предо мной вы склонились, бойцы.
Жизнь вас поссорила - я помирила.
Дружно вставайте на смотр, мертвецы!

Trápením, smútkom a biedou trápený
lež, drahý, zaspí pri hentom koreni!
Miláčik, ja si ťa zohrejem sniežikom,
v tanci sa zakrútim, pozrie sa: tvoja som!

Natras mu perinku, metel'-holubička!
Pieseň mu zaspievaj, schlad' mu líčka!
Celú noc rozprávku do uší mu primeť.
nech ten náš opilec tuho zaspí pri nej.

Nebo a lesy a oblak, ten, čo tu je,
vietor a sniežik, čo v ňom poletuje,
navejte perinu naplnenú snehom,
prikryjem starčeka, zahrniem ho nehou.

Spi, ty môj sedliačik, šťastne ukonaný,
už je tu leto! Všetko kvitne v stráni,
slnko sa usmieva, v tráve cvendžia kosa,
holúbky lietajú, pieseň radosť nosí...

Generál

Buráca bitka, dunia delá,
útočí obrnencov huf,
cválajú kone, je ich veľa,
a v riekach tečie ľudská krv.
Je popoludnie – bitka zúri!
Slnko už klesá – boj však nie!
Už je tu večer, deň sa chmúri,
no pokračuje vraždenie!

Noc padla na bojové polia,
nepriatelia šli od seba.
Je tma a ticho. Rany bolia,
stony sa vzniesli do neba.
A mesiac z neba žiaril zostra.
Na svojom koni bojovom
zajagala sa biela kostra...
Smrť! Prišla smrť! A v tichu tom
vnímajúc modlitby a vzlyky
ozvenu plaču spoza skál,
spokojná, pyšná miesto bitky
prešla si ako generál.
Z kopca si pole obzerala,
stála tam, len sa usmievala...
A nad bojiskom v tento čas
zazvučal osudový hlas:

Je po boji! Len ja som zvíťazila!
Všetci ste sa mi pokorili, bojovníci!
Súperov ľútych ja som pomerila!
Vstávajú vedno na prehliadku, nebožtíci!

Маршем торжественным мимо пройдите, -
Войско своё я хочу сосчитать.
В землю потом свои кости сложите,
Сладко от жизни в земле отдыхать.
Годы незримо пройдут за годами,
В людях исчезнет и память о вас -
Я не забуду, и вечно над вами
Пир буду править в полуночный час!

Пляской тяжёлою землю сырую
Я притопчу, чтобы сень гробовую
Кости покинуть вовек не могли,
Чтоб никогда вам не встать из земли“.

Alexander Porfirievič Borodin ***Poloveckoj pljaski***

Улетай на крыльях ветра
Ты в край родной, родная песня наша,
Туда, где мы тебя свободно пели,
Где было так привольно нам с тобою.
Там, под знойным небом,
Негой воздух полон,
Там под говор моря
Дремлют горы в облаках;
Там так ярко солнце светит,
Родные горы светом заливая,
В долинах пышно розы расцветают,
И соловьи поют в лесах зеленых,
И сладкий виноград растёт.
Там тебе привольней, песня,
Ты туда и улетай.

Čakám váš rózny pochod na slávnosti,
ja svojich bojovníkov zrátať chcem.
Do zeme potom zložte svoje kosti,
na sladký spánok najlepšia je zem!
A nebadane rok za rokom ujde,
spomienky na vás v ľuďoch pominú.
Ja nezabudnem! O polnoci budem
nad vami sláviť svoju hostinu!

A svojím ťažkým tancom zadupem
miesta, kde vaše kosti skrýva zem,
aby ste navždy v mokrej hline spali
a viac sa z hrobov na svet nedostali!

Alexander Porfirievič Borodin

Polovecké tance

(voľný preklad)

Zaľeť v dial', pieseň rodná,
V ten milý kraj, raj mojej mladosti.
Kde slobodne a radostne sme si spievali.
Kde neznámy bol žiaľ, čo srdce trápi.
Tam jak v máji stále,
jemný vánok tiahne,
more vyššie sa vzpína,
hory čnejú sa až v mrakov lem.
Tam, v tom krásnom kraji pokojnom,
je každý žiaľ a tieseň iba sen.
Tam dole pyšné ruže rozkvitajú,
a slávik spieva tam svoje túžby sladké,
Ó sladký spev.
Tam len zaľeť, pieseň sladká,
zaľeť v dial', ten rodný kraj.

MARKO MIMICA

Chorvátsky basbarytonisa Marko Mimica je jedným z najvýnimočnejších a najuniverzálnejších sólistov svojej generácie. Pre svoju vokálnu výraznosť a silnú javiskovú výpoveď v repertoári siahajúcom od Mozarta cez Verdiho až po Wagnera či Rossiniho si získal veľké uznanie po celom svete. V sezóne 2025/26 debutuje v Opéra de Lyon, kde stvárni štyri diabolské postavy v Offenbachových Hofmannových poviedkach. Vracia sa do Opéra Royal de Wallonie ako Alfonso d'Este v Lucrezii Borgii, Teatro Real v Madride ako Ferrando v Trubadúrovi aj Viedenskej štátnej opery ako Wurm v Luise Miller. V Gran Teatre del Liceu debutuje v úlohe Assura v Rossiniho Semiramide a debutuje aj v Teatro Cervantes v Málage ako kráľ Marko v Tristanovi a Izolde.

V symfonickom repertoári sa predstaví vo Verdiho Requiem v Palau de la Música de València, ale aj v Záhrebe a Rijeke so Zborom a Symfonickým orchestrom Chorvátskeho rozhlasu a televízie pod vedením Valentina Egela. Okrem toho predvedie Dvořákovu Te Deum v Auditorio Príncipe Felipe de Oviedo pod vedením Lucasa Macíasa v rámci slávnostného koncertu pri príležitosti Cien princeznej z Astúrie.

Mimica pravidelne vystupuje v divadlách ako Opéra National a Théâtre des Champs-Élysées, Gran Teatre del Liceu, Teatro Real, Royal Opera House, Viedenská štátna opera, Palau de les Arts vo Valencii, ABAO Bilbao Opera, Teatro Regio di Torino, Teatro dell'Opera di Roma, Dutch National Opera, Sydney Opera House, Teatro Colón či Deutsche Oper Berlin. Zúčastnil sa aj festivalov ako Pesaro, Arena di Verona, BBC Proms, Tsinandali a Edinburgh. Spolupracoval s dirigentmi ako Gianandrea Noseda, Donald Runnicles, Michele Mariotti, Roberto Abbado či Riccardo Frizza a s režisérmi ako Robert Carsen, Claus Guth, Calixto Bieito či Damiano Michieletto.

PETRA TORKOŠOVÁ

Absolventka VŠMU (B. Juhaňáková) pôsobí od roku 2013 ako dirigentka miešaného zboru Technik STU. Pod jej taktovkou zazneli premiéry mnohých slovenských autorov (Zavarský, Tóth, Borzík, Bernáth, Sloboda, Rezník, Fulmek, Krchová, Valenta, Hochel), z ktorých niektoré prinášajú novú úroveň zvukových experimentov a prezentujú prácu so zvukom v priestore.

Spolupracovala na mnohých medzinárodných projektoch v Luxemburgu, Taliansku, Maďarsku, Česku, Hamburgu či Izraeli, kde dirigovala sériu koncertov. Repertoár, ktorý našťudovala, má široký záber. Okrem a capella diel za posledných pár rokov dirigovala aj vokálno-inštrumentálne diela ako napríklad Rossiniho *Petite Messe Solennelle*, ale aj *Rekviem* od mnohých autorov (W. A. Mozart, G. Fauré, M. Duruflé, J. Brahms). Spolupracovala s orchestrami ako Symfonický orchester slovenského rozhlasu, Sinfonietta Bratislava, Hilaris chamber orchestra, Slovenský komorný orchester Bratislava či komorým súborom Mucha Quartet.

So zborom Technik STU nahrala CD *Ľudové premeny*, kde sú rôzne úpravy ľudových piesní pre zbor a capella. Je externým členom zboru Wiener Singakademie, s ktorým mala možnosť spievať na rôznych koncertoch Mahlerove symfónie č. 2 a č. 3, ale aj *The Dream of Gerontius* od E. Elgara v spolupráci s dirigentom Teodorom Currentzisom. Pôsobí tiež v divadle Aréna v monodráme Tiso, zároveň ako pedagóg na katedre skladby a dirigovania na VŠMU. Je aktívna v práci so študentmi, založila ženský školský zbor *Solfeggio*, ktorý získal cenu absolútneho víťaza na medzinárodnej súťaži Bratislava Choir & Orchestra Festival. Spolu so študentmi tiež nahráva podcasty *Variácie o hudbe trochu inak* s významnými osobnosťami hudobného života (P. Valentovič, Ľ. Čekovská, J. Grečnár, P. Lipa a iní). Pod jej vedením sa každý rok organizujú medzinárodné dirigentské kurzy v spolupráci s nemeckým dirigentom Rolfom Beckom. Okrem zboru Technik spolupracovala na rôznych projektoch aj s inými zbormi ako Cantus, Voci Allegre, Lúčnica, Ad Una Corda či Spevácky zbor slovenských učiteľov.

SLOVENSKÝ FILHARMONICKÝ ZBOR

je prominentným reprezentantom slovenského profesionálneho zborového umenia. Do hudobného diania vstúpil v roku 1946 ako Miešaný zbor československého rozhlasu. Na poste zbormajstrov sa vystriedali viaceré významné osobnosti (J. M. Dobrodinský, Š. Klimo, P. Baxa, P. Procházka, M. Vach, J. Rozehnal, B. Juhaňáková, J. Chabroň, J. Rozehnal).

Kultivovanosť prejavu, zvuková rovnováha hlasových skupín, ale aj interpretačná pohotovosť, spoľahlivosť a príkladná umelecká disciplína sa premietajú do suverénnych výkonov, ktoré pri vzájomnej spolupráci ocenili mnohí renomovaní dirigenti ako C. Abbado, S. Baudo, B. de Billy, S. Byčkov, J.-C. Casadesus, J. Conlon, D. Dixon, Ch. von Dohnányi, V. Fedosejev, J. Ferencsik, D. Gatti, P. Halffter, R. Chailly, D. Kitajenko, Z. Košler, O. Lenárd, A. Lombard, F. Luisi, L. Maazel, K. Masur, Z. Mehta, F. Welser-Möst, A. Pedrotti, L. Pešek, K. Petrenko, D. Raiskin, L. Rajter, H. Rilling, K. Richter, E.-P. Salonen, P. Schreier, P. Steinberg, H. Swarowsky, V. Talich, E. Villaume či R. Weikert.

Zbor spolupracoval s prestížnymi zahraničnými orchestrami ako napr.: Berlínski a Viedenski filharmonici, Viedenski symfonici, Izraelská filharmónia či Orchestre de Paris. Svojimi výkonmi prispel k lesku významných medzinárodných festivalových podujatí (Salzburg, Londýn, Baden-Baden). SFZ získal medzinárodné ocenenie Oper! Awards 2023 v kategórii Najlepší spevácky zbor za spoluprácu s Berlínskymi filharmonikmi a K. Petrenkom v opernej produkcii *Piková dáma* na Veľkonočnom festivale v Baden-Badene a koncertoch v Berlínskej filharmónii (2022).

V koncertnej sezóne 2025/2026 SFZ opätovne hosťoval vo Filharmónii Brno (R. Kružík), v marci znova vystúpi v produkcii *Le Grand Macabre* G. Ligetiho vo Viedenskej štátnej opere (P. Heras-Casado). SFZ sa predstaví aj na podujatiach Národného divadla Košice, Štátneho komorného orchestra Žilina a na festivaloch Košická hudobná jar a Smetanova Litomyšľ.

DANIEL RAISKIN

Vďaka svojmu nezameniteľnému umeleckému rukopisu sa Daniel Raiskin stal jedným z najuznávanejších dirigentov svojej generácie a vo svojich nápadne koncipovaných programoch rozvinul široký repertoár presahujúci rámec hlavného prúdu. Daniel Raiskin vyrastal ako syn renomovaného muzikológa v Sankt Peterburgu. Vo svojom rodnom meste navštevoval slávne konzervatórium, v štúdiu pokračoval v Amsterdame a Freiburgu. Najskôr sa zameriaval na hru na viole. K jeho nasmerovaniu na dirigentskú dráhu ho inšpirovala najmä osobnosť vynikajúceho pedagóga L. Savicha, ako aj majstrovské kurzy s dirigentmi ako M. Jansons, N. Järvi, M. Horvat, W. Nelsona J. Panula.

Daniel Raiskin zastával post šéfdirigenta Slovenskej filharmónie počas piatich sezón v rokoch 2020 – 2025, aktuálne je jej stálym hosťujúcim dirigentom. Od augusta 2018 je hudobným riaditeľom Winnipeg Symphony Orchestra a od sezóny 2017/2018 hlavným hosťujúcim dirigentom Belehradskej filharmónie. Od sezóny 2026/2027 bude šéfdirigentom a hudobným riaditeľom Janáčkovej filharmónie Ostrava. Daniel Raiskin pôsobil ako hlavný hosťujúci dirigent v Orquesta Sinfónica de Tenerife (sezóna 2017/2018), šéfdirigent Staatsorchester Rheinische Philharmonie v Koblenzi (2005– 2016) a šéfdirigent Filharmónie Artura-Rubinsteina v Lodži (2008 – 2015).

Daniel Raiskin sa tiež vytrvalo snaží zdieľať svoje vedomosti a vášeň s mladými hudobníkmi po celom svete. Pravidelne sa venuje práci s mládežníckymi orchestrami.

V poslednej dobe realizoval kritikou vysoko hodnotené nahrávky Mahlerovej Symfónie č. 3 a Šostakovičovej Symfónie č. 4 (AVI). Jeho nahrávka violončelových koncertov E. W. Korngolda, E. Blocha a B. Goldschmidta s J. Steckelom (AVI) získala v roku 2012 ocenenie Echo Klassik. So Slovenskou filharmóniou nahral CD s tvorbou P. I. Čajkovského a J. L. Bellu (nominované na Radio_Head Awards 2025), v spolupráci so spoločnosťou CPO začal v júni 2024 nahrávať kompletný cyklus symfónií bratislavského rodáka F. Schmidta.

SLOVENSKÁ FILHARMÓNIA

bola založená v roku 1949. Pri jej umeleckom zrode stáli dve významné osobnosti medzinárodného hudobného života V. Talich (1949 – 1952) a Ľ. Rajter (1949 – 1976). Na umeleckom profilovaní orchestra sa podieľali ďalší šéfdirigenti – T. Frešo, L. Slovák, L. Pešek, V. Verbickij, B. Režucha, A. Ceccato, O. Lenárd, J. Bělohlávek, V. Válek, P. Feranec, E. Villaume a J. Judd. V rokoch 2020 – 2025 bol šéfdirigentom Daniel Raiskin. V sezóne 2025/2026 budú Daniel Raiskin a Ondrej Olos spoločne pôsobiť ako stáli hosťujúci dirigenti.

Slovenská filharmónia realizovala množstvo nahrávok pre rozhlas, televíziu a hudobné vydavateľstvá OPUS, Supraphon, Panton, Hungaroton, JVC Victor, RCA, Pacific Music, Naxos a Marco Polo. Je pravidelným hosťom významných európskych hudobných pódíí a festivalov. V rámci svojich početných zahraničných zájazdov vystúpila v takmer všetkých európskych krajinách, na Cypre, v Turecku, USA a pravidelne hosťuje na koncertných turné v Japonsku, Južnej Kórei, Ománe a Spojených arabských emirátoch.

V posledných rokoch absolvoval orchester Slovenská filharmónia turné okrem Japonska, Južnej Kórei aj v švajčiarskom Murtene, vystúpil na prestížnych pódíách ako Liederhalle Stuttgart či Kolínska filharmónia a koncertoval v Záhrebe, Maribore i na Festivale Krumlov s Maximom Vengerovom. V sezóne 2025/2026 orchester realizuje so stálym hosťujúcim dirigentom D. Raiskinom pokračovanie nahrávok symfónií F. Schmidta. Orchester prijal pozvanie na koncerty v rámci cyklu Festspielhaus v Salzburgu, na Lednicko-Valtický festival, predstaví sa aj na domácich festivaloch Allegretto Žilina a Košická hudobná jar. V rámci zahraničných turné v sezóne 2025/2026 vycestuje Slovenská filharmónia do Španielska a Japonska, kde po jej boku vystúpia sólisti ako basbarytonista M. Mimica, huslistka A. Conunova či klaviristi N. Rodiles, A. Gorlatch a O. Scheps. Na španielske turné vycestuje 95 hráčov orchestra Slovenská filharmónia v nedeľu 1. marca 2026. Vystupovať bude vo veľkých koncertných sálach v Barcelone, Zaragoze, Madride, Valencii a Alicante.

FILHARMÓNIA

Balíček 4 koncertov s exkluzívnou prehliadkou Slovenskej filharmónie

v predaji v Pokladnici SF a online na filharmonia.sk do 3. 3. 2026

3. 3. 2026

Piesňový večer o 19.00

Simona Houda Šaturová *soprán* | **Marek Kozák** *klavír*
Leoš JANÁČEK Moravská lidová poezie v písniach (výber)
Eugen SUCHOŇ Piesne z hôr (výber)
Vítězslav NOVÁK V národním tónu, op. 11/4 (Eklogy)
Pavel HAAS Sedem piesní, op. 18
Ervin SCHULHOFF 9 Kleine Reigen, op. 13
Klement SLAVICKÝ Ej, srdénko moje

2. 4. 2026

Velkonočný koncert o 19.00

Slovenská filharmónia | **Slovenský filharmonický zbor**
Maroš Potokár *dirigent* | **Adam Sedlický** *zbormajster*
Katarzyna Drelich *soprán* | **Jana Kurucová** *mezzosoprán* | **Pavol Kubáň** *barytón*
Richard WAGNER Tajomstvo Veľkého piatku z opery Parsifal
Karol SZYMANOWSKI Stabat Mater pre sóla, zbor a orchester, op. 53
Henryk Mikołaj GÓRECKI Totus tuus pre miešaný zbor a cappella, p. 60
Richard STRAUSS Smrť a premena / Tod und Verklärung, symfonická báseň, op. 24

16. 4. 2026

Symfonický koncert o 19.00

Komentovaná prehliadka SF pred koncertom o 17.30

Slovenská filharmónia
Ondrej Olos *dirigent* | **Milan Paľa** *husle*
Ján CIKKER Selanka, op. 23
William WALTON Koncert pre husle a orchester
Sergej RACHMANINOV Symfonické tance, op. 45

26. 5. 2026

Piesňový večer o 19.00

Jiří Rajniš *barytón* | **Róbert Pechanec** *klavír*
Erich Wolfgang KORNGOLD 12 piesní So Gott und Papa will, Op. 5 (výber)
Gustav MAHLER
Päť piesní podľa básní Friedricha Rückerta (výber) Piesne z hôr (výber)
Chlapcov zázračný roh (výber)
Jevgenij IRŠAI Die Niemandslieder

Pokladnica Slovenskej filharmónie, Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava.
pracovné dni 12.00 – 18.00 h a hodinu pred koncertom.

tel.: +421 2 204 75 233, +421 2 204 75 293

vstupenky@filharmonia.sk, vstupenky.bhs@filharmonia.sk

filharmonia.sk, stream.filharmonia.sk, ticketportal.sk

Hrdý partner SF

Slovenská filharmónia, Medená 3, 816 01 Bratislava, SR

Pokladnica Slovenskej filharmónie

Reduta, Nám. Eugena Suchoňa 1, Bratislava
otvorená v pracovných dňoch po – pia 12.00 – 18.00
a hodinu pred koncertom v mieste jeho konania
Zmena programu a interpretov vyhradená.

Rezervácie

+421 2 20 47 52 33, +421 2 20 47 52 93
vstupenky@filharmonia.sk
online predaj a rezervácie vstupeniek
www.filharmonia.sk
Predaj vstupeniek na vybrané koncerty aj v sieti Ticketportal

Slovenská filharmónia vyhotovuje obrazové snímky
a zvukové a zvukovo-obrazové záznamy z koncertov
a je oprávnená ich použiť primeraným spôsobom
na umelecké účely.

NÁRODNÁ
BANKA
SLOVENSKA
EUROSYSTÉM

HRDÝ PARTNER SF

AUTO | *Prestige*
bigmedia
PREMIUM OUTDOOR

● RÁDIO
● DEVÍN

.tasr.

||. Hudobný
život

{OPERA
SLOVAKIA

Klasika
Plus.cz

MOA
kultúra

□ P E R A +

S I T A

Forbes

viva rádio

SME

tyždenník
slovenka

FinReport

CITYLIFE
ČO SA DEJE
V BRATISLAVE A OKOLÍ

THE
SLOVAK SPECTATOR

SLOVAKIA | ONLINE

Slovenská filharmónia je štátna príspevková
organizácia Ministerstva kultúry SR

MINISTERSTVO
KULTÚRY
SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Stretneme sa na koncerte